

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica II. post Pascha.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

meus. Occasio sese offert peccandi? Prohibet Dominus meus & Deus meus absit ut agam. O Domine imprimè dulcissima hæc verba cordi meo profundius, Amen.

DOMINICA II.

post Pascha.

1. *Ego sum Pastor bonus.* Joan. 10.

Verè bonus, quia cum non habuerit in mundo pascua suis ovibus salutifera, panem de cælo illis præstitit, dans illis propriam suam carnem in cibum. Boni dicitur Pastoris esse, tondere pecus & non deglubere. Quantum verò boni Pastoris erit, semetipsum & tondendum & deglubendum dare pro ovibus, imò totum dare ovibus. Ecce sicut ovis coram tondente se obmutuit, ita factus est nobis, pro nobis in escam, ut proprio sanguine viveremus & corpore. Aperri oculos fidei anima mea, & Christum in Sanctissimo Sacramento latentem intuens, dic; Verè tu es Deus absconditus, verè Tu es Pastor bonus! Benedic anima mea Domino, & noli oblivisci omnes retributiones ejus.

2. *Ego sum Pastor bonus.*

Verè bonus Pastor cui adeò curæ & cordi sunt oves suæ, ut cum in mundo non inveniret Pastorem cui oviculas committeret suas, ipse de cælo descenderit, ad eas pascendas. Unde etiam similis illis incedit, ante ipsas vadit, dans eis in se ipso exemplum. Imitare ergo anima mea Pastorem tuum. Quæ enim major oviculæ felicitas, quàm assimilari Pastori suo? Quanta autem sub hoc pastore securitas, si modò ovis se pasci sinat.

g. Druez =
bicki
oper: ascel
Tomus III
N: V
58

Prohibet agam. O rba cordi
 sinat: O! vae profugis ab hoc Pastore! Cogita
 verò, Christum etiam nunc hoc munus Boni
 Pastoris diligenter obire, dum tam frequenter
 oves suas visitat; partim in Sanctissimo Sacra-
 mento, partim in inspirationibus & solatiis in-
 ternis, partim tribulationibus. Tuum munus ô
 homo est, ne te pastor tuus aliquando vagam,
 erraticam, discolam ovem inveniat. Age si hoc
 articulo ad te veniret, qualem te inveniret? num
 similem iis quæ de grege tonfarum sunt, omnes
 gemellis fætibus, & sterilis non est inter eas?
 In confractam, an scabiosam?

3. *Bonus Pastor animam suam dat!*

Quantum tu ab hoc boni Pastoris distas
 exemplari! quid laboris, quid periculi, quid
 defatigationis, quid incommodi subis, pro ani-
 mabus fratrum tuorum? Oves illæ sunt, & qui-
 dem errantes; tu illarum saltem ex charitatis
 obligatione Pastor, quid illarum causa agis? Si
 minutissimas commoditates negligere propter
 eas nescis, quomodo animam pones pro illis? Et
 tamen si id non facis, bonus Pastor non es, Mer-
 cenarius es.

4. *Mercenarius.*

Te maledictum si mercenarius es! non po-
 tes majus convitium à Deo audire, quam
 si dicat tibi mercenarius es, si propter quid ter-
 renum Deo servis, si præeminentias quæris, si
 non gratis Deo servis, si nihil laboris subis, nisi
 simul aliquid temporalis proventus sequi videas,
 mercenarius es, Pastor non es! O Deus! quid
 mihi est in cælo, & à Te quid volui super ter-
 ram! Deus cordis mei, & pars mea Deus in
 æternum. Nihil habeo in cælo aut in terra Deus
 meus

meus, quod à Te velim mihi dari, nihil habeo quod velim accipere à Te, præter Te: sed Te solum volo, imò etiam (liceat dicere) nec Te volo, sed Te libens carebo, dummodo tibi placeam, & aliquid in augmentum gloriæ Tuæ facere possim. Nihil enim tu mihi debes tui, & ego totum me debeo Tibi.

A 5. Non pertinet ad eum.

DE segnibus & pigris hoc dictum puta. Hi enim quoties ad curam animarum, ad excipiendas confessiones, ad habendas conciones, ad visendos pauperes evocantur, mox respondent: Non pertinet ad me de ovibus: Quoties amore obedientiæ ex ordine domestico aliquid agendum est, non pertinet ad me, aliorum, juniorum id est. Sed ô homo! quid dicis? nonne ad te pertinet de ovibus Jesu? tunc negliges oves Christi? non curabis animas Crucifixi Sanguine, vitâ, morte redemptas? & quid pertinebat ad Christum de Anima tua, pro qua ille tot fecit mira, tot pertulit dira, tot subivit abjecta & sua divinitate indigna? Non te miseret sanguinis Christi, quem nequissimus Sathan in animabus hominum calcatur, & ad pœnas æternas rapit, facitque fomentum ignis perpetuum, Sanguinem illum, qui erat arrha vitæ, & salutis perpetuæ officina futurus. O zelus meus! expergiscere: en lupus, & hic multiplex, qui rapit & dispergit oves: en superbia, en divitiarum jactantia, en opum cura, en Sanguis sanguinem tetigit, & inundaverunt mala, en atheopolitica, en hæresis, en Dei nomen blasphematur; ô pertineat hoc ad te cor meum! Domine forma me gratiâ tuâ, & Pastorem me fac tuum, ut plurimos traham ad Te.

6. Cog-

g. Druez =
Bicki
opert: ascel:
Tomus III
N: V
58

6. *Cognosco oves meas.*

Christus ita cognoscit oves suas, ut eas cognoscendo esse suas, simul faciat suas. O si possem intelligere quid adhuc desit mihi, ut ovis Christi sim! ô si possem cognoscere, quid sit cognosci à Christo inter oves ejus! non ita curiosè alienas de me inquirerem cognitiones; sufficeret mihi à Deo meo cognosci, interque oves ejus numerari, nec judicia de me hominum curarem. Cognoscit JESUS oves suas, & dat illis hoc, per quod sint oves ejus. Vis cognosci à Christo inter oves ejus? notas ovium ejus assume. Hæ autem sunt: Bona agere, mala pati.

7. *Non sunt ex hoc ovili.*

Habesne & tu oves aliquas quæ non sint ex hoc ovili Christi, quasque te adducere oporteat? mores tui indisciplinati, passionnes immortificatæ, sensus tui adeo sparsi & laxi, lingua tua garrula, judicium tuum adeo tenax & temerarium, suntne oves ex ovili Christi? minime. Quia nec ad institutum vitæ tuæ religiosæ. Quare, oportet eas adducere, imò jam oportebat dudum eas adduxisse, si verus bonusque pastor esse voluisses. Jam itaque sine mora adduc eas, ut sit unum ovile, unum conformitate, unum charitate, unum perseverantiâ. Vide mi JESU: alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili, oportet te & has adducere: Adduc ergo eas, ut sim totus tuus, & nihil sit in me quod sit extra ovile tuum.

8. *Vocem meam audient.*

Quam vocem audient! Non vocem exasperantem, non verbum asperum, sed Vocem virtutis, Vocem salutis, Verbum vitæ æternæ,

quo in æternum pascentur & vivent. Quando autem? nunc quidem ex parte, mi JESU, oves tuæ audiunt vocem tuam, ex parte custodiunt illam; tum autem ex toto & revelatâ facie, cum dices illis: Venite benedicti. O quàm beatus ero, si fuerint reliquæ seminis mei ad audiendam claritatem vocis tuæ! Sonet vox illa tua in auribus meis; Vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Tunc verò erit unum ovile & unus Pastor, tunc vades ante oves tuas, & ipsæ ingredientur & egredientur post te, & pascua invenient semper, quia tu eris pascuus ipsarum, de te, & gloria tua satiabuntur, & pascentur in æternum usque, & ultra.

DOMINICA III.

Post Pascha.

I. *Modicum & non videbitis me.* Joan. 16.

Verè modicum est quin à nobis videatur JESUS. Modicum, siquidem species Panis, obstat quominus ipsa Divinitas latens cum humanitate videatur. Sed ô fides sustine modicum; sustine invisibilem quasi videns eum, sustine latentem quasi verè præsentem? Ne tristeris, anima mea, quod per modicum non videas JESUM tuum, ecce supplebitur damnum tuum, gustabis namque eum, quem modicum non vides. Nunc enim mavis ad tempus illius carere visione, cujus plenam accipis gustationem. In tua, anima, potestate est, tantum gustare quantum vis, dummodo præparata accedas. Purga linguam, acue palatum & gustam. Quanquam quid gustatione pensari visionem dico?

g. DRUCK =
Bicki
opert. ascel.
TOMUS III
N: V
58